

Za svoje grijeha

Krist je jednom stradao za grijeha, pravedan za nepravednike kako bi ljude odveo k Bogu (1Pe 3,18).

Samarijanka

Kad je Samarijanka otkrila da se suočava s prorokom, htjela je znati o duhovnim pitanjima: bogoslužju, a svoje osobne potrebe ostavila je u drugom planu.

Jakovljeva poslanica

Djelo koje se traži u Jakovljevoj poslanici, koji kaže da ima vjeru (vjerovanje), djelo je kojemu ustrajnost prestaje (Jak 1,4), odnosno ostati vjerovati u savršeni zakon, zakon slobode (Jak 1: 25).

Je li Marija izlila parfem na Isusove noge?

Marija, zvana Magdalena, nije Lazarova sestra. Jedini podatak koji imamo o Mariji Magdaleni jest da je bila oslobođena zlih

duhova i da je bila prisutna u vrijeme Isusova raspeća i uskrsnuća, prateći svoju majku Mariju.

Je li Marija izlila parfem na Isusove noge?

Pripovijest o evanđelisti Joāou

Evanđelist Ivan pripovijeda da je Isus šest dana prije blagdana Pashe otišao u grad Betaniju, grad Lazar, koji je bio mrtav četiri dana i kojeg je Isus uskrisio iz mrtvih (Ivan 12: 1).

Ponuđena je večera i, kao i obično, Marta je poslužila stol za kojim su, između ostalih, bili Isus i Lazar (Luka 10:40; Ivan 12: 2).

U određenom trenutku, tijekom večere, u nazočnosti učenika, Marija je uzela arrátel [1] čiste nard masti, velike vrijednosti, i pomazala Isusove noge. Zatim je nastavio sušiti Isusove noge kosom, tako da je kuća bila mirisana mirisom masti (Ivan 12: 3).

To je ona ista Marija koja je stajala kraj Isusovih nogu i slušala njegova učenja, dok se Marta brinula o kućanskim poslovima (Ivan 11: 2; Luka 10:42).

Pripovijesti evanđelista Mateja i

Marka

Evangelisti Matej i Marko prijavljuju o sličnom događaju, koji govori o ženi koja je prolila parfem, činu sličnom onom koji je izvela Marija, Lazareva brata, međutim, ova je žena prolila nard na Isusovu glavu i nije koristila kosu za osuši ga.

Evangelist Marko vremenski postavlja događaj kao dva dana prije Uskrsa, a i Matej i Marko to mjesto prikazuju kao dom Simona gubavca (Marko 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

Za razliku od Ivana, evangelisti Matej i Marko nisu registrirali ime žene, što pokazuje da je bila strankinja iz kruga apostola, budući da su svi poznavali Lazara i njegove dvije sestre, Martu i Mariju.

Poznavanje identiteta osobe ili njenog odnosa s drugom, što je dobro poznato, čini da prijavljujući ne zaborave registrirati ime osobe. Evangelist Ivan ne spominje ime Samarijanke, jer je pripadala narodu koji nije komunicirao sa Židovima, bila je žena i strankinja, dakle, učenici joj nisu bili u blizini. Ono što je ženu obilježilo bilo je njezino podrijetlo, Samarija, a neslaganje između Samarijana i Židova, dovoljno je važno za narativ (Ivan 4: 7).

Prijest o evanđelisti Lucusu

Luka pričava još jedan događaj, koji je uključivao Isusa i ženu, kad ga je farizej pozvao da jede. Kad je Isus sjeo za stol, prišla je žena koja je plačući isprala Isusove noge suzama i obrisala mu noge svojom kosom; a zatim poljubio i pomazao Isusove noge pomašću koja je bila u posudi (Luka 7: 37-38).

Farizej, vidjevši ovaj prizor, promrmlja govoreći: „Da je bio

prorok, znao bi tko je i koja je žena ta koja ga se dotaknula, budući da je grešnica” (Luka 7:39). Farizej je ženu poznavao i označio je kao grešnicu, ali evanđelist Lucas nije je poznavao, a ni njezino ime neće biti relevantno, jer nije imala veze s ostalim likovima Novog zavjeta.

Sinoptička evanđelja

Iz čitanja sinoptičkih evanđelja može se vidjeti da je šest dana prije blagdana Pashe Marija, sestra Lazarova, u gradu Betaniji, tijekom večere, pomazala Isusove noge i obrisala ih kosom. Kasnije je druga žena, čije ime nije otkriveno, u kući Šimuna gubavca, istim je parfemom izlila Isusovu glavu, pomazujući mu tako tijelo (Mt 26,7 i 12; Marko 14,3 i 8).

U priповijedanjima evanđelista Mateja i Marka, Isus je bio u Betaniji, u domu gubavca Simona, kad mu je žena na glavu skupocjela skupu boćicu parfema. Ženin postupak izazvao je ogorčenje učenika, koji su tvrdili da je parfem vrlo skup i da se može dati siromašnima. Isus je zauzvrat ukorio učenike, ističući zakon (Pnz 15,11) i da je čin te žene navještaj njezine smrti i groba te da će taj događaj biti prijavljen gdje god naviješteno je evanđelje (Mt 26,10-13; Marko 14,6-9).

Ivan u svom Evanđelju govori da se događaj dogodio u Betaniji, šest dana prije Uskrsa, i da je Lazar bio prisutan. Ističe da Marija uzima parfem i pomazuje Isusove noge, brišući ih kosom, dok je Marta posluživala stol, što sugerira da se večera održavala u Lazarovoju kući.

Marija, zvana Magdalena, nije Lazarova sestra. Jedini podatak koji imamo o Mariji Magdalenii jest da je bila oslobođena zlih duhova i da je bila prisutna u vrijeme Isusova raspeća i uskrsnuća, prateći svoju majku Mariju.

„I neke žene koje su bile izliječene od zlih duhova i bolesti, Marija, zvana Magdalena, iz koje je izašlo sedam demona “(Luka 8: 2).

Marija Magdalena, također, nije bila grešna žena koja je Isusu suzama oprala noge u farizejevoj kući, kako je izvijestio evanđelist Luka. Ne postoji biblijska osnova za razmatranje Marije Magdalene kao prostitutke ili grešnice ili kao Lazarove sestre.

Sveti Grgur Veliki, koji je živio gotovo 1500 godina, bio je taj koji je Mariju Magdalenu pogrešno identificirao kao "grešnicu" iz Luke 8, stih 2, i kao istu Mariju od Betanije, Lazarovu sestruru.

Marias

Evanđelist Ivan jasno pokazuje da je žena koja je pomazala Kristova stopala u Betaniji tijekom večere bila Marija, Lazarova sestra (Ivan 11: 2). Malo je vjerojatno da je evanđelist pogriješio s identitetom osobe koja je pomazala Kristove noge i sušila se njegovom kosom, jer je poznavao oboje: Mariju, sestruru Lazarovu i Mariju Magdalenu, pa proizlazi da je žena koja je pomazala Isusove noge ne Marija Magdalena.

Evanđelist Lucas, nakon što je ispričao epizodu žene koja je u farizejevoj kući Isusu suze oprala i obrisala kosom, spominje Mariju Magdalenu kao Isusovu sljedbenicu s drugim ženama. Stoga je evanđelist Lucas poznavao Mariju Magdalenu i nema razloga zašto je izostavio njezino ime, ako je žena koja je Isusu suze oprala noge zaista bila Marija Magdalena.

Vrijedno je spomenuti da se događaj koji je ispričao voljeni liječnik dogodio oko Galileje i, u različito vrijeme Pashe, posebno Pashe koja je prethodila Kristovoj smrti. O

posljednjoj Pashi izvještava se samo u 22. poglavlju, dok je priča o ženi koja je napojila Isusove noge izviještena u 7. poglavlju evanđelja po Luki.

Unatoč sličnosti između priča koje su ispričali evangelisti, pripovijesti o Mateju i Marku odnose se na istu ženu koja, pak, nije Marija, Lazarova sestra, niti grešnica koju je izvijestio Lucas.

Razlike između priče koju su ispričali Matej i Marko, te one koju su ispričali Luka i Ivan, sugeriraju da se priča koju su napisali Matej i Marko bavi ženom nepoznatom apostolima. Izlila je dragocjeni melem preko Kristove glave, dok su druge dvije žene, Marija, Lazarova sestra i grešnica, pomazale Kristove noge.

Mateus i Markos ne spominju Lazarovu osobu, unatoč njihovoj povijesnoj važnosti, niti se pozivaju na Mariju, Lazarovu sestruru, ženu dobro poznatu učenicima.

Iako je Isus bio u Betaniji, u kojoj su živjele Marija i njezina sestra Marta, Isus je večerao u kući Šimuna gubavca dva dana prije Uskrsa, a ne šest dana, kako nam kaže evangelist Ivan.

Žena koja je dio Matejeve i Markove pripovijesti nije koristila kosu za sušenje Isusovih nogu, samo je izlila parfem, što dovodi do zaključka da to nije bila Marija, Lazarova sestra, pa čak ni Marija. Magdalena, koji je učenicima bio dobro poznat.

Roditelji, djeca i crkva

Kao članovi društva, kršćanski roditelji trebaju školovati svoju djecu i takvu optužbu ne smiju prepustiti crkvi ili bilo kojoj drugoj instituciji.

Prispodoba o skakavcu proroka Joela

Šteta opisana djelovanjem skakavaca odnosi se na velika zla koja su posljedica rata s stranim narodima, a ne na legije demona. Laž je bez presedana ako se kaže da svaka vrsta skakavca predstavlja legije demona koji djeluju na živote ljudi.

Pobjeda nad svijetom

Takva pobjeda dodijeljena je kroz Kristovo evanđelje, vjeru koja pobjeđuje svijet. Sada vam ostaje hodati među ljudima na način dostojan zvanja koje ste pozvali.

Pravednici će živjeti od vjere

Živi li pravednik ‘na vjeri’ ili ‘živi na svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta’?

Nema osude za one koji su u Kristu

Zakon je predstavljen kao služba smrti koja se protivi evanđelju, a to je služba duha (2. Korinćanima 3: 7-8).

Kanaanka

Mnoštvo je pokušalo Isusa kamenovati zbog njegovih riječi, a ne zbog čuda koja je učinio.